

بررسی علل و میزان شکستگی استخوان هیپ در افراد بالای ۶۵ سال در بیمارستان امیرالمومنین زابل

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۸/۰۷ - تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۹/۰۵

خلاصه

مقدمه: شکستگی لگن یکی از مسائل نسبتاً شایع در جراحی ارتوپدی و نیز یکی از مشکلات اساسی در سیستم بهداشتی محسوب میشود. بروز شکستگی لگن در افراد مسن، مشکلات و آسیب های غیر قابل برگشت جدی را می تواند ایجاد کند و نیازمند توجه ویژه و اقدامات حمایتی مهم است. هدف از انجام مطالعه حاضر بررسی شیوع علل شکستگی هیپ در بیماران بالای ۶۵ سال مراجعه کننده به بیمارستان امیرالمومنین زابل در سال ۱۴۰۱ است.

روش کار: در یک مطالعه توصیفی - مقطعی، تمامی بیماران بالای ۶۵ سال همراه با شکستگی لگن مراجعه کننده به بیمارستان امیرالمومنین زابل در سال ۱۴۰۱، به صورت تمام شماری انتخاب شدند و مورد ارزیابی قرار گرفتند. سن، جنس، سابقه شکستگی قبلی، و علت بروز شکستگی، بررسی شد و داده ها در نهایت در نرم افزار SPSS بررسی و آنالیز شد.

نتایج: در طول سال ۱۴۰۱ در شهر زابل ۷۵ نفر دچار شکستگی هیپ شده بودند که از این میان ۵۴ نفر (۷۲٪) مرد بودند. محل زندگی ۵۴ نفر (۷۲٪) در شهر بود. ۳۶ نفر (۴۸٪) با همسر خود زندگی می کردند، ۳۰ نفر (۴۰٪) با بستگان و ۹ نفر (۱۲٪) نیز به تنهایی زندگی می کردند. از این بین ۵۴ بیمار (۷۲٪) فعالیت و تحرک روزانه داشتند در حالی که ۱۵ بیمار (۲۰٪) تحرک مناسب روزانه نداشتند و ۶ نفر (۸٪) نیز پرستار داشتند. در این مطالعه تنها ۳ بیمار (۴٪) سابقه شکستگی هیپ قبلی داشتند. علت بروز حادثه در ۵۴ بیمار (۷۲٪) تصادف بود و تنها ۲۱ نفر (۲۸٪) به علت Falling دچار شکستگی شده بودند. میانگین \pm انحراف معیار سن بیماران مورد مطالعه، 71.84 ± 10.31 بود و میانگین وزن بیماران 73.48 ± 6.91 کیلوگرم بود. در این مطالعه دیده شد که میانگین سن بیماران با شکستگی لگن به علت افتادن به صورت چشمگیری بیشتر از بیماران با تصادف بوده است در این مطالعه مشاهده شد که شیوع شکستگی لگن به علت افتادن و یا تصادف بر حسب شغل، وضعیت زندگی (زندگی با همسر و بستگان یا تنها) و میزان تحصیلات و جنسیت از نظر آماری متفاوت بوده است.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج حاصل از مطالعه حاضر، شکستگی هیپ یک موضوع نسبتاً شایع در میان بیماران بالای ۶۵ سال است و شایعترین علت آن در بیمارستان امیرالمومنین زابل تصادف بوده است که این موضوع برخلاف دیگر مطالعات در این زمینه بوده است و این موضوع می تواند ناشی از دست کم گرفتن این شکستگی در هنگام افتادن بیمار و مراجعه به شکسته بند های محلی باشد.

کلمات کلیدی: شکستگی هیپ، شیوع، افراد مسن

نرجس دهمرده^{*۱}

سمیه باقری^۲

حمیدرضا غفاری^۱

اگرچه علوم تشریحی دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی زابل، زابل، ایران

^۲ دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی زابل، زابل، ایران

Email: dahmardeh.n@gmail.com

مقدمه

شکستگی هیپ دومین علت بستری در جمعیت سالمندان و سبب کاهش سیستمیک سلامت بیماران است. عوارض بالقوه بعد از جراحی شکستگی هیپ شامل انفارکتوس میوکارد، احتقان قلب، آریتمی، ادم ریه، انسداد روده، خونریزی دستگاه گوارش، سکنه مغزی، نارسایی حاد کلیه، ترومبوز وریدی عمیق، و آمبولی ریه است. با وجود اینکه تنها درمان قطعی برای شکستگی هیپ درمان جراحی است، شواهد نشان می‌دهد که میزان بازگشت به سطح کارآیی بهینه بعد از عمل جراحی و عوارض بعد از عمل مشخص نیست، و میزان مرگ و میر طی یک سال بعد از شکستگی هیپ ۱۸ تا ۳۸٪ گزارش شده است (۱، ۲).

در حال حاضر در بیش تر کشور های توسعه یافته و در حال توسعه هزینه های ناشی از ابتلا به پوکی استخوان، بار سنگینی را به مسئولین بهداشتی تحمیل می کند. پوکی استخوان اصلی ترین علت شکستگی های گردن استخوان فمور در دوران سالمندی می باشد که باعث افزایش قابل توجهی در موربیدیتی و مورتالیتی در 6 ماه اول بعد از وقوع شکستگی می گردد (۳). مورتالیتی در یک سال اول پس از جراحی شکستگی هیپ بسیار بالا می باشد و بین ۱۵ تا ۳۶٪ می باشد (۴). همچنین شیوع مرگ و میر در سال دوم بعد از شکستگی هیپ ۳-۴ برابر جمعیت عادی می باشد (۵). از آن جایی که درمان های غیرجراحی با بی حرکتی طولانی مدت، زخم بستر و عوارضی ریوی همراه می باشند، میزان مرگ و میر داخل بیمارستانی در حدود ۱۰٪ می باشد (۶، ۷).

با توجه به افزایش تعداد سالمندان در جهان در دهه های آینده، تعداد شکستگی های لگن به شکل تاسف باری به خصوص در کشورهای در حال توسعه افزایش خواهد یافت (۸).

میزان بروز شکستگی هیپ با افزایش سن، سیر صعودی دارد و ۷۵٪ از شکستگیهای هیپ در زنان اتفاق میافتد (۹). حدود ۵۰ درصد از بیمارانی که قبل از شکستگی هیپ به طور مستقل زندگی می کردند، قادر به زندگی مستقل بعد از شکستگی هیپ نیستند. شکستگی هیپ بیشتر در اثر سقوط در افراد مسنی

اتفاق میافتد که استئوپروز دارند (۱۰). هدف از این مطالعه بررسی علل و میزان شکستگی استخوان هیپ در افراد بالای ۶۵ سال در بیمارستان امیرالمومنین زابل است.

روش کار

در این مطالعه توصیفی- تحلیلی که بر روی همه بیماران بالای ۶۵ سال که از اول فروردین سال ۱۴۰۱ تا اول فروردین ماه ۱۴۰۲ دچار شکستگی هیپ شده بودند و به مرکز آموزشی درمانی امیرالمومنین دانشگاه علوم پزشکی زابل مراجعه کرده اند، به صورت تمام شماری و نمونه گیری در دسترس انتخاب شده و مورد بررسی قرار گرفتند.

ابتدا با مراجعه به بایگانی مرکز آموزشی درمانی امیرالمومنین دانشگاه علوم پزشکی زابل؛ با استفاده از سامانه HIS بیمارستان، فهرست تمام بیماران بالای ۶۵ سال مراجعه کننده به بیمارستان و بستری طی سال ۱۴۰۱ و فراوانی آن ها استخراج شد. سپس فهرست تمام بیماران بالای ۶۵ سال بستری شده با تشخیص شکستگی لگن استخراج و به صورت تمام شماری وارد مطالعه شد. پرونده بیماران بررسی و اطلاعات پایه بیماران شامل سن و جنس، در چک لیست مخصوص مطالعه ثبت شد. سپس بر اساس اطلاعات درج شده در پرونده و شرح حال بیماران، چک لیست مطالعه شامل میزان تحصیلات، محل سکونت، شغل، محل حادثه، نوع حادثه، تنها بودن هنگام بروز حادثه یا داشتن همراه، زندگی فعال یا ساکن، سابقه شکستگی های قبلی، زندگی در میان فامیل یا به طور تنهایی، داشتن پرستار در محل زندگی، کیفیت درآمد و سطح زندگی، در چک لیست مخصوص مطالعه ثبت گردید.

معیار ورود به مطالعه: شکستگی هیپ در فرد بالای ۶۵ سال در بیماران بیمارستان امیرالمومنین زابل

معیار خروج از مطالعه: سن زیر ۶۵ سال، بیمار مسافر باشد.

بعد از جمع آوری داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS ویرایش ۲۶، سوالات و فرضیات آزمون شده و یافته های تحقیق مورد تفسیر قرار گرفته شد. در تجزیه و تحلیل داده ها به فراخور سوالات و فرضیات از آزمون های آماری مختلفی استفاده شد که نتایج در

از نرم‌افزار SPSS ویرایش ۲۶ سوالات و فرضیات آزمون شده و یافته‌های تحقیق مورد تفسیر قرار گرفته شد. در تجزیه و تحلیل داده‌ها به فراخور سوالات و فرضیات از آزمون‌های آماری مختلفی استفاده شد که نتایج در دو سطح توصیفی و استنباطی ارائه گردیده است. برای توصیف داده‌ها از روش‌های آمار توصیفی چون جدول توزیع فراوانی (فراوانی، درصد)، میانگین و انحراف معیار استفاده گردید و در نهایت نتایج زیر بدست آمد:

در طول سال ۱۴۰۱ در شهر زابل ۷۵ نفر دچار شکستگی هیپ شده بودند که از این میان ۵۴ نفر (۷۲٪) مرد بودند. محل زندگی ۵۴ نفر (۷۲٪) در شهر بود. ۲۴ نفر (۳۲٪) بیکار، ۱۵ نفر (۲۰٪) خانه دار، ۱۵ نفر (۲۰٪) کارمند و ۲۱ نفر (۲۸٪) نیز شغل آزاد داشتند. ۳۶ نفر (۴۸٪) با همسر خود زندگی می‌کردند، ۳۰ نفر (۴۰٪) با بستگان و ۹ نفر (۱۲٪) نیز به تنهایی زندگی می‌کردند. از این بین ۵۴ بیمار (۷۲٪) فعالیت و تحرک روزانه داشتند در حالی که ۱۵ بیمار (۲۰٪) تحرک مناسب روزانه نداشتند و ۶ نفر (۸٪) نیز پرستار داشتند. میزان تحصیلات ۶ بیمار (۸٪) بالاتر از دیپلم بود در حالی که تحصیلات ۱۵ بیمار (۲۰٪) دیپلم و ۲۷ بیمار (۳۶٪) سیکل بود و ۲۷ بیمار (۳۶٪) نیز بی‌سواد بودند. در این مطالعه تنها ۳ بیمار (۴٪) سابقه شکستگی هیپ قبلی داشتند. علت بروز حادثه در ۵۴ بیمار (۷۲٪) تصادف بود و تنها ۲۱ نفر (۲۸٪) به علت Falling دچار شکستگی شده بودند.

دو سطح توصیفی و استنباطی ارائه گردیده است. برای توصیف داده‌ها از روش‌های آمار توصیفی چون جدول توزیع فراوانی (فراوانی، درصد)، میانگین و انحراف معیار استفاده گردید.

محدودیت‌های اجرایی طرح و روش حل آن‌ها:

با توجه به اینکه در بیمارستان بسیاری از پرونده‌ها از نظر متغیرهای مورد نیاز ما ناقص بودند، توان با تماس تلفنی با بیماران مواردی که کامل نیستند، کامل شد.

بررسی نتایج و آنالیز داده‌ها

بعد از جمع‌آوری داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS ویرایش ۲۶، سوالات و فرضیات آزمون شده و یافته‌های تحقیق مورد تفسیر قرار گرفته شد. در تجزیه و تحلیل داده‌ها به فراخور سوالات و فرضیات از آزمون‌های آماری مختلفی استفاده شد که نتایج در دو سطح توصیفی و استنباطی ارائه گردیده است. برای توصیف داده‌ها از روش‌های آمار توصیفی چون جدول توزیع فراوانی (فراوانی، درصد)، میانگین و انحراف معیار استفاده گردید.

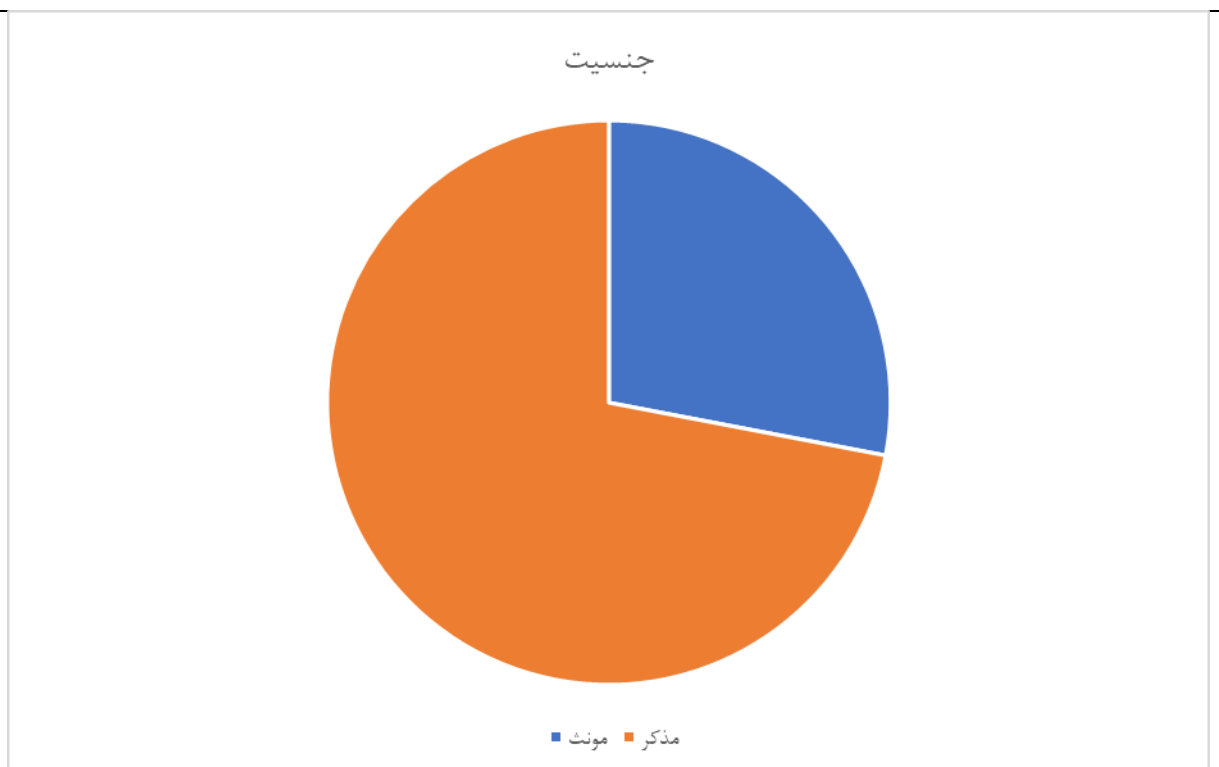
نتایج

در این مطالعه که با هدف: بررسی علل و میزان شکستگی استخوان هیپ در افراد بالای ۶۵ سال در بیمارستان امیرالمومنین زابل در سال ۱۴۰۱ انجام شد، بعد از جمع‌آوری داده‌ها با استفاده

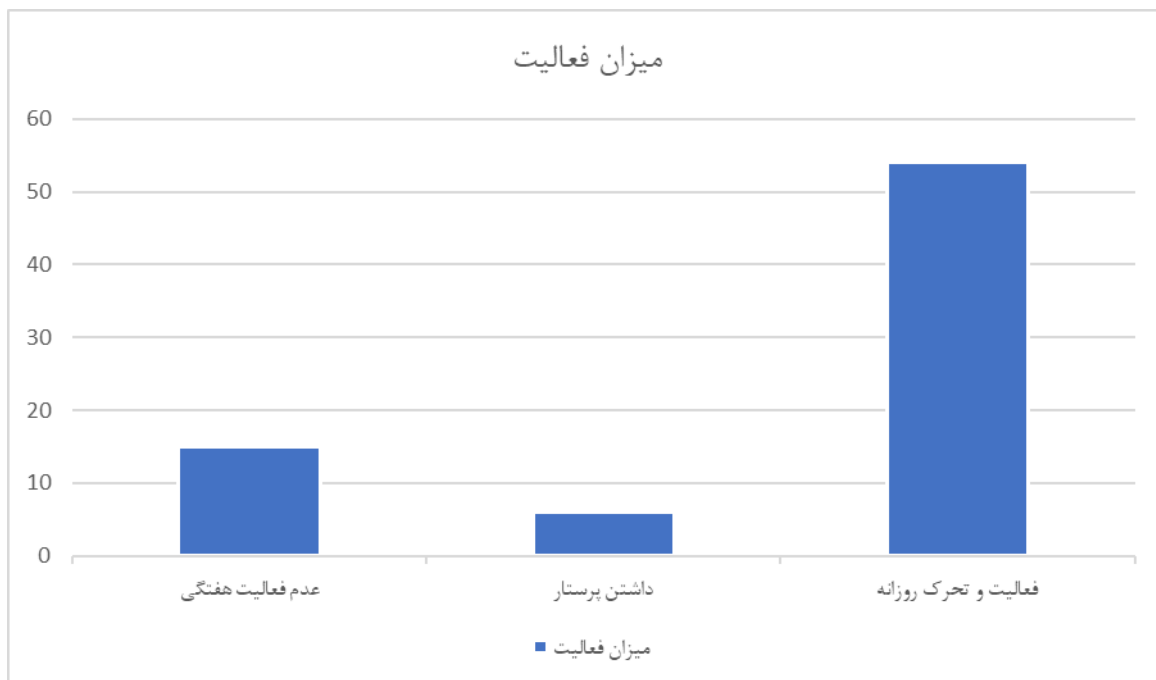
جدول ۱. آنالیز توصیفی متغیرهای کیفی موجود در مطالعه

متغیر	زیر متغیر	فراوانی	درصد
جنسیت	مونث	۲۱	۲۸
	مذکر	۵۴	۷۲
محل زندگی	روستا	۲۱	۲۸
	شهر	۵۴	۷۲
شغل	بیکار	۲۴	۳۲
	خانه دار	۱۵	۲۰
	کارمند	۱۵	۲۰

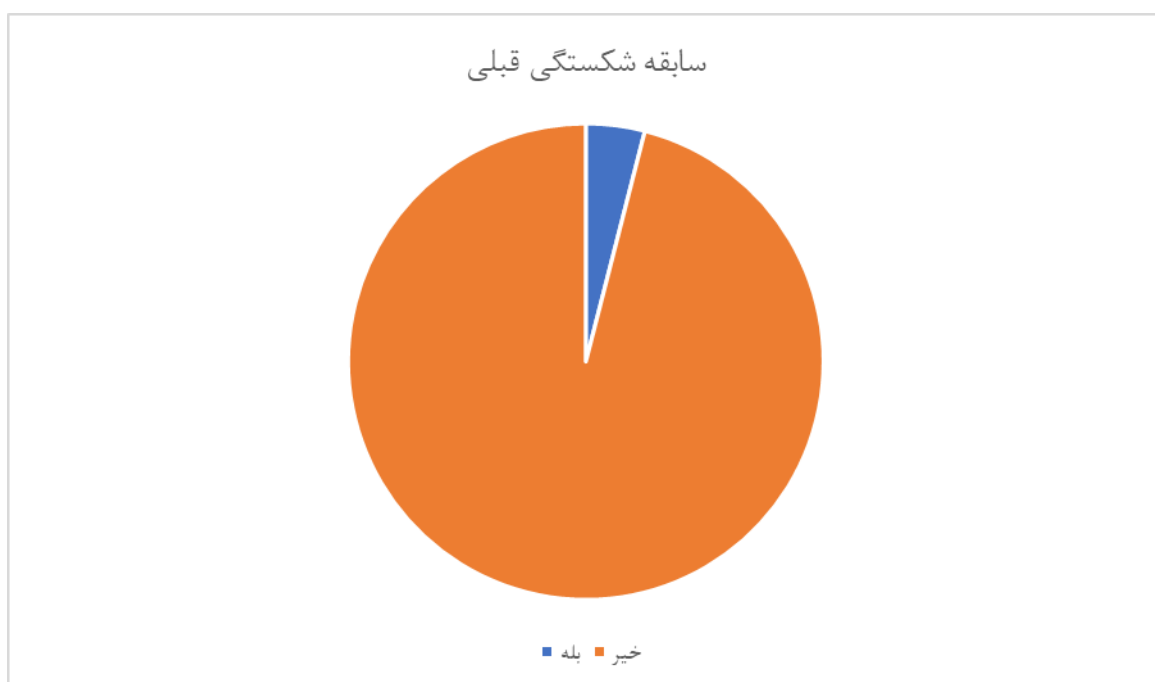
۲۸	۲۱	آزاد	
۴۸	۳۶	زندگی با همسر	وضعیت زندگی
۴۰	۳۰	زندگی با بستگان	
۱۲	۹	زندگی به تنهایی	
۲۰	۱۵	عدم فعالیت	فعالیت
۸	۶	داشتن پرستار	
۷۲	۵۴	فعالیت داشتن و تحرک روزانه	
۳۶	۲۷	بی سواد	میزان تحصیلات
۳۶	۲۷	سیکل	
۲۰	۱۵	دیپلم	
۸	۶	بالتر از دیپلم	
۹۶	۷۲	خیر	سابقه شکستگی قبلی
۴	۳	بله	
۲۸	۲۱	افتادن	علت بروز حادثه
۷۲	۵۴	تصادف	
۹۶	۷۲	یک مرتبه	تعداد شکستگی هیپ
۴	۳	دو مرتبه	

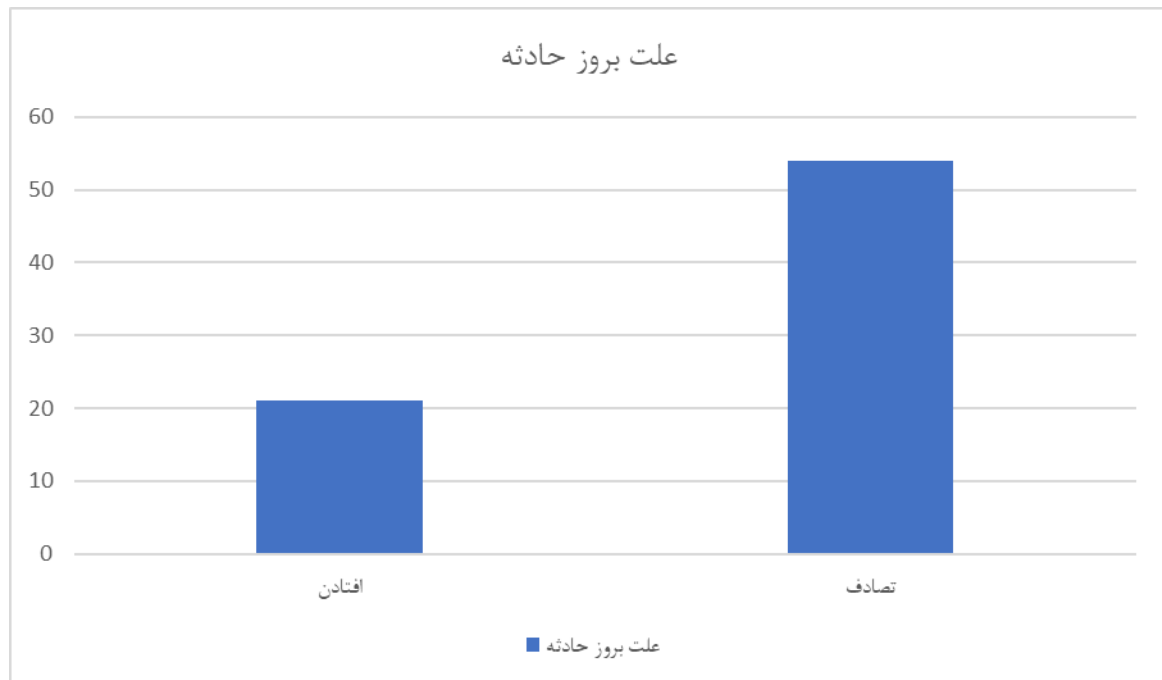
نمودار ۱. جنسیت در بیماران با شکستگی هیپ

نمودار ۲. میزان فعالیت در بیماران با شکستگی هیپ

نمودار ۳. سابقه شکستگی قبلی در بیماران با شکستگی هیپ

نمودار ۴. علت بروز حادثه در بیماران با شکستگی هیپ

میانگین \pm انحراف معیار سن بیماران مورد مطالعه، 71.84 ± 10.31 بود و میانگین وزن بیماران 73.48 ± 6.91 کیلوگرم بود.

جدول ۲. میانگین و انحراف معیار داده های کمی مورد مطالعه

میانگین	مینیمم	ماکزیمم	میانگین	انحراف معیار
سن	۶۵	۹۷	۷۱.۸۴	۱۰.۳۱
وزن	۵۸	۸۵	۷۳.۴۸	۶.۹۱

براساس آزمون تی مستقل بین علت بروز حادثه با سن و وزن اختلاف آماری معناداری یافت شد ($p\text{-value} < 0.05$) بطوری که میانگین سن در افرادی که به علت افتادن دچار حادثه گردیده بودند بیشتر از افرادی بود که تصادف کرده اند. همچنین میانگین وزن بیمارانی که به علت تصادف دچار شکستگی لگن شده بودند بالاتر از افرادی بود که به علت افتادن دچار حادثه شده بودند.

جدول ۳. مقایسه علت بروز حادثه بر حسب سن و وزن

علت بروز حادثه	افتادن	سن		وزن	
		میانگین	انحراف معیار	P-value	انحراف معیار
حادثه	افتادن	۸۳/۲۹	۱۱/۰۳	> .۰۰۰۱	۶/۲۹
	تصادف	۶۷/۳۹	۵/۵۲		۶/۲۷

براساس آزمون کای دو و دقیق فیشر بین علت بروز حادثه با شغل، وضعیت زندگی، جنسیت و میزان تحصیلات رابطه آماری معناداری مشاهده گردید ($P\text{-Value} < 0.05$) اما با محل زندگی و فعالیت رابطه ای یافت نشد ($P\text{-Value} > 0.05$).

جدول ۴. مقایسه علت بروز حادثه بر حسب متغیرهای کیفی

P-Value	علت بروز حادثه					
	تصادف		افتادن			
	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی		
* ۱/۰۰۰	۲۷/۸	۱۵	۲۸/۶	۶	روستا	محل زندگی
	۷۲/۲	۳۹	۷۱/۴	۱۵	شهر	
*** ۰/۰۰۰	۱۶/۷	۹	۷۱/۴	۱۵	بیکار	شغل
	۲۷/۸	۱۵	۰	۰	خانه دار	
	۲۲/۲	۱۲	۱۴/۳	۳	کارمند	
	۳۳/۳	۱۸	۱۴/۳	۳	آزاد	
	۵۵/۶	۳۰	۲۸/۶	۶	زندگی با همسر	
* ۰/۰۰۲	۲۷/۸	۱۵	۷۱/۴	۱۵	زندگی با بستگان	وضعیت زندگی
	۱۶/۶	۹	۰	۰	زندگی به تنهایی	
	۱۶/۷	۹	۲۸/۶	۶	عدم فعالیت	
** ۰/۱۵۵	۵/۶	۳	۱۴/۳	۳	داشتن پرستار	فعالیت
	۷۷/۸	۴۲	۵۷/۱	۱۲	فعالیت داشتن و تحرک روزانه	
* ۰/۰۰۱	۳۸/۹	۲۱	۰	۰	مونث	جنسیت
	۶۱/۱	۳۳	۱۰۰	۲۱	مذکر	
*** ۰/۰۰۱	۲۲/۲	۱۲	۷۱/۴	۱۵	بی سواد	میزان تحصیلات
	۴۴/۴	۲۴	۱۴/۳	۳	سیکل	
	۲۲/۲	۱۲	۱۴/۳	۳	دیپلم	
	۱۱/۱	۶	۰	۰	بالتر از دیپلم	

* آزمون کای دو

** آزمون دقیق فیشر

بحث

در این مطالعه که با هدف بررسی علل و میزان شکستگی استخوان هیپ در افراد بالای ۶۵ سال در بیمارستان امیرالمومنین زابل در سال ۱۴۰۱ انجام شد، در طول سال ۱۴۰۱ در شهر زابل ۷۵ نفر دچار شکستگی هیپ شده بودند که از این میان ۵۴ نفر (۷۲٪) مرد بودند. محل زندگی ۵۴ نفر (۷۲٪) در شهر بود. ۲۴ نفر (۳۲٪) بیکار، ۱۵ نفر (۲۰٪) خانه دار، ۱۵ نفر (۲۰٪) کارمند و ۲۱ نفر (۲۸٪) نیز شغل آزاد داشتند. ۳۶ نفر (۴۸٪) با همسر خود زندگی می کردند، ۳۰ نفر (۴۰٪) با بستگان و ۹ نفر (۱۲٪) نیز به تنهایی زندگی می کردند. از این بین ۵۴ بیمار (۷۲٪) فعالیت و تحرک روزانه داشتند در حالی که ۱۵ بیمار (۲۰٪) تحرک مناسب روزانه نداشتند و ۶ نفر (۸٪) نیز پرستار داشتند. میزان تحصیلات ۶ بیمار (۸٪) بالاتر از دیپلم بود در حالی که تحصیلات ۱۵ بیمار (۲۰٪) دیپلم و ۲۷ بیمار (۳۶٪) سیکل بود و ۲۷ بیمار (۳۶٪) نیز بی سواد بودند. در این مطالعه تنها ۳ بیمار (۴٪) سابقه شکستگی هیپ قبلی داشتند. علت بروز حادثه در ۵۴ بیمار (۷۲٪) تصادف بود و تنها ۲۱ نفر (۲۸٪) به علت Falling دچار شکستگی شده بودند. میانگین \pm انحراف معیار سن بیماران مورد مطالعه، 71.84 ± 10.31 بود و میانگین وزن بیماران 73.48 ± 6.91 کیلوگرم بود. در این مطالعه دیده شد که میانگین سن بیماران با شکستگی لگن به علت افتادن به صورت چشمگیری بیشتر از بیماران با تصادف بوده است که این موضوع می تواند به علت افزایش استئوپروز و پوکی استخوان با افزایش سن بیماران و افزایش شیوع شکستگی پاتولوژیک در سنین بالاتر باشد. از طرف دیگر، میانگین وزن بیماران تصادفی نیز به صورت چشمگیر بیشتر از بیماران با افتادگی بوده است. در این مطالعه مشاهده شد که شیوع شکستگی لگن به علت افتادن و یا تصادف بر حسب شغل، وضعیت زندگی (زندگی با همسر و بستگان یا تنها) و میزان تحصیلات و جنسیت از نظر آماری متفاوت بوده است و این موضوع می تواند نشاندهنده تاثیر احتمالی این موارد بر شکستگی لگن در این افراد باشد ولی شیوع شکستگی لگن بر حسب فعالیت و محل زندگی (شهر یا روستا) متفاوت نبوده است.

شیوع شکستگی لگن در ایران در مردان ۱۳۸.۲۶ نفر در هر ۱۰۰.۰۰۰ نفر در هر سال و در زنان ۱۵۷.۵۲ در هر ۱۰۰.۰۰۰ نفر در هر

سال تخمین زده شده است (۱۱). در مطالعه صادقیپور و همکاران (۲۰۱۶)، ۵۰۴ بیمار بالای ۶۵ سال سن با شکستگی هیپ در مرکز آموزشی درمانی شهدا بستری شدند. میانگین سنی بیماران مورد مطالعه 79.25 ± 7.44 سال در بازه سنی ۶۵ تا ۹۵ سال بود. از میان ۵۰۴ بیمار مورد مطالعه، ۲۴۴ نفر (۴۸.۴٪) مرد و ۲۶۰ نفر (۵۱.۶٪) زن بودند. این در حالی است که بیشتر جمعیت مورد مطالعه ما را مردان تشکیل می دادند (۷۲٪). همچنین ۱۱۸ نفر (۲۳.۴٪) از بیماران سابقه شکستگی قبلی داشتند. در ارتباط با علت بروز حادثه، ۴۲۲ بیمار (۸۳.۷٪) به دلیل افتادن و ۸۲ نفر (۱۶.۳٪) به دلیل تصادف دچار شکستگی هیپ شده بودند. این در حالی است که در مطالعه ما اکثر بیماران به علت تصادف دچار شکستگی شده بودند (۱۲). علت این تفاوت در جنسیت و علت شکستگی می تواند مراجعه بیشتر بیماران با شکستگی ناشی از افتادن به بیمارستان و مراجعه بیشتر به شکسته بند های محلی بوده باشد. در مطالعه سوکرسیای و همکاران (۲۰۲۰) شکستگی هیپ بیشتر در زنان بالای ۸۰ سال شایع بود. شایعترین علل شکستگی هیپ افتادن (۸۸٪) بود. شایعترین محل شکستگی گردن فمور (۴۸٪) و خط اینترتروکانتریک (۴۸٪) بود. حدود ۹۶٪ از افراد برای بار اول دچار شکستگی می شدند. شایعترین درمان در این نوع شکستگی عمل جراحی (۸۷٪) بود. در ۸۴٪ از بیماران هیچ عوارضی بعد از عمل در آن ها یافت نشد. شایعترین عوارض بعد از عمل در بیماران دچار عوارض شامل UTI، پنومونی و زخم بستر بود. بیماران بالاتر از ۸۰ سال نسبت به افراد جوان زمان بیشتری را در بیمارستان بستری بودند (۱۳).

در این مطالعه میانگین سنی بیماران با شکستگی هیپ ناشی از افتادن و تصادف به ترتیب ۸۳ سال و ۶۷ سال بود. در مطالعه ساکرسیای و همکاران نیز بیشترین گروه سنی دچار شکستگی ۸۰-۸۹ سال داشتند (۱۳). از دست دادن تراکم استخوان که منجر به افزایش شکنندگی استخوان ها می شود معمولاً با یائسگی و پیری مرتبط است. تحقیقات قبلی شیوع بیشتر پوکی استخوان و شکستگی در زنان را نسبت به مردان نشان داده است که با مطالعه ما همراستا بوده است (۱۴). کانیس و همکاران (۲۰۱۲) گزارش کردند که میزان

شایعترین علت آن در بیمارستان امیر المومنین زابل تصادف بوده است که این موضوع برخلاف دیگر مطالعات در این زمینه بوده است و این موضوع می تواند ناشی از دست کم گرفتن این شکستگی در هنگام افتادن بیمار و مراجعه به شکسته بند های محلی باشد.

ملاحظات اخلاقی

در این مطالعه با توجه به موضوع مورد مطالعه و ضرورت حفظ حقوق بیماران، نام بیماران در چک لیست وارد نشد. این مطالعه با دریافت کد اخلاق به شماره IR.ZBMU.REC.1401.077 از دانشگاه علوم پزشکی زابل و در این شهر انجام شد.

شکستگی لگن در سن ۷۵ سال و بالاتر افزایش می یابد (۱۵). وید و همکاران (۲۰۱۲) بیان کردند که بروز شکستگی لگن در زنان مسن بیشتر از مردان می باشد. کمبود استروژن پس از یائسگی بر سرعت تشکیل استئوکلاست تأثیر منفی می گذارد و باعث از بین رفتن توده استخوانی می شود. بنابراین خطر شکستگی در زنان بیشتر از مردان همسن است (۱۶). در مطالعه ساکریسای و همکاران شایعترین علت شکستگی لگن افتادن بیماران بود (۸/۸) که با مطالعه ما همراستا نیست (۱۳).

نتیجه گیری

با توجه به نتایج حاصل از مطالعه حاضر، شکستگی هیپ یک موضوع نسبتاً شایع در میان بیماران بالای ۶۵ سال است و

References

1. Donegan DJ, Gay AN, Baldwin K, Morales EE, Esterhai Jr JL, Mehta S. Use of medical comorbidities to predict complications after hip fracture surgery in the elderly. *JBJS*. 2010;92(4):807-13.
2. Castronuovo E, Pezzotti P, Franzo A, Di Lallo D, Guasticchi G. Early and late mortality in elderly patients after hip fracture: a cohort study using administrative health databases in the Lazio region, Italy. *BMC geriatrics*. 2011;11:1-9.
3. Reginster J-Y, Burlet N. Osteoporosis: a still increasing prevalence. *Bone*. 2006;38(2):4-9.
4. Morri M, Ambrosi E, Chiari P, Orlandi Magli A, Gazineo D, D'Alessandro F, et al. One-year mortality after hip fracture surgery and prognostic factors: a prospective cohort study. *Scientific reports*. 2019;9(1):18718.
5. Dubljanin-Raspopovic E, Markovic-Denic L, Marinkovic J, Nedeljkovic U, Bumbaširevic M. Does early functional outcome predict 1-year mortality in elderly patients with hip fracture? *Clinical Orthopaedics and Related Research*. 2013;471(8):2703-10.
6. Cooper C. The crippling consequences of fractures and their impact on quality of life. *The American journal of medicine*. 1997;103(2):S12-S9.
7. Keene GS, Parker MJ, Pryor GA. Mortality and morbidity after hip fractures. *British medical journal*. 1993;307(6914):1248-50.
8. Kanis JA. Assessment of fracture risk and its application to screening for postmenopausal osteoporosis: synopsis of a WHO report. WHO Study Group. *Osteoporos Int*. 1994;4(6):368-81.
9. Close JD, Swartz K, Deu R. Hip fracture in older patients: tips and tools to speed recovery. *Journal of Family Practice*. 2013;62(9):484-92.
10. Semple T, Toh GW. Anaesthesia and hip fracture: a review of the current literature. *Australasian anaesthesia*. 2007(2007):1-8.
11. Tanha K, Fahimfar N, Nematollahi S, Sajjadi-Jazi SM, Gharibzadeh S, Sanjari M, et al. Annual incidence of osteoporotic hip fractures in Iran: a systematic review and meta-analysis. *BMC geriatrics*. 2021;21:1-8.
12. Sadeghpour A, Pour Fathi H, Harris L, Parish M. Study of the incidence and causes of hip fractures in people over 65 years of age in Shohada Hospital, Tabriz. *Journal of the Iranian Society of Anesthesiology and Critical Care*. 23-30.13. Suksrisai B, Linhavong J, Manonom S, Manorangsan S. Prevalence and Factors Affecting First

- and Recurrent Hip Fracture in the Elderly: A Retrospective Study from Inpatients at Thammasat University Hospital. *TMJ*. 2020;20(4):275-85.
13. 14.Lau E, Suriwongpaisal P, Lee J, Das De S, Festin M, Saw S, et al. Risk factors for hip fracture in Asian men and women: the Asian osteoporosis study. *Journal of Bone and Mineral Research*. 2001;16(3):572-80.
 14. 15.Patarawan Woratanarat M, Wajanavisit W, Lertbusayanukul C, Loahacharoensombat W, Ongphiphatanakul B. Cost analysis of osteoporotic hip fractures. *J Med Assoc Thai*. 2005;88(5):S96-104.
 15. 16.Kanis JA, Oden A, McCloskey EV, Johansson H, Wahl DA, Cooper C, et al .A systematic review of hip fracture incidence and probability of fracture worldwide. *Osteoporosis international*. 2012;23:2239-56.

*Original Article***Investigating the causes and rate of hip fracture in people over 65 years old in Amir al-Mominin Hospital, Zabol**

Received: 28/10/2024 - Accepted: 25/11/2024

Narjes Dahmardeh^{1*}
Somayeh Bagher²
Hamid Reza Ghaffari¹

¹ department of anatomical sciences, faculty of medicine, zabol university of medical sciences, zabol, iran

² Faculty of Health, Zabol University of Medical Sciences, Zabol, Iran

Email: dahmardeh.n@gmail.com

Abstract

Introduction: Hip fracture is one of the relatively common problems in orthopedic surgery and also one of the basic problems in the health system. Occurrence of hip fracture in elderly people can cause serious problems and irreversible damage and requires special attention and important support measures. The aim of the present study is to investigate the prevalence and causes of hip fracture in patients over 65 years of age who referred to Amirul Mominin Zabol Hospital in 1401.

Methods: In a descriptive-cross-sectional study, all patients over 65 years of age with hip fracture referred to Amir al-Mominin Hospital in Zabol in 2011 were selected and evaluated. Age, gender, history of previous fracture, and the cause of fracture were investigated and the data were finally analyzed in SPSS software.

Results: During the year 1401 in Zabol city, 75 people suffered from hip fracture, of which 54 people (72%) were men. 54 people (72%) lived in the city. 36 people (48%) lived with their spouses, 30 people (40%) lived with relatives and 9 people (12%) lived alone. Among these, 54 patients (72%) had daily activity and mobility, while 15 patients (20%) did not have proper daily mobility and 6 patients (8%) had nurses. In this study, only 3 patients (4%) had a history of previous hip fracture. The cause of the accident in 54 patients (72%) was an accident, and only 21 patients (28%) had a fracture due to falling. The average \pm standard deviation of the age of the studied patients was 71.84 ± 10.31 and the average weight of the patients was 73.48 ± 6.91 kg. In this study, it was seen that the average age of patients with hip fractures due to falls was significantly higher than patients with accidents. In this study, it was observed that the prevalence of hip fractures due to falls or accidents according to occupation, life status (living with spouse and relatives or only) and the level of education and gender were statistically different.

Conclusion

According to the results of the present study, hip fracture is a relatively common issue among patients over 65 years old, and the most common cause of it in Zabol Amirul Mominin Hospital is an accident, which is contrary to other studies in this field. And this issue can be caused by underestimating this fracture when the patient falls and referring to local ligament fractures.

Keywords: Hip fracture, prevalence, elderly people